

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 19. Molestiæ tenebrarum, in aëre, desiderium lucis æternæ accendunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

sunt vocandæ, quoties nox, cum sole, diem
sepelit; vt ad diem & solem nunquam oc-
cubitum, tantò desiderantiūs aspiremus.
Multos hæc meditatio, ab Orco, mortuos,
in lucem reduces fecit.

§. XIX.

*Molestia tenebrarum, in aëre, desiderium lucis
eterna accendunt.*

Ex his conficitur, grande nos etiam ex
aëre obscurato emolumenntum capere; quia
docemur & monemur, quòd sit via peccan- Eccli. 21.
tium complantata lapidibus, & in fine illorum ^{11.}
inferi, & tenebrae, & pœnae. Respuunt homi-
nes sæpe pulchram alioqui domum, eo so-
lùm nomine, quia parùm luminis habere,
neque satis ex dignitate eorum esse videtur.
Discant hinc fugere terram miserie & tene- Iob. 10.
brarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed ^{22.}
sempiternus horror inhabitat. Discant, ad aëre
liberiorem atq; lucidum aspirare. Discant,
in qua via lux habitet & tenebrarum quis, sit Iob. 38.19.
locus. Ita vtique illis & clarus proderit aér,
& obscurus. Hoc pacto, per aërem, ascen-
dent ad aëris Conditorem, Bellerophonte
velociores, quem Pegasus vexit; feliciores
Perseo, qui à Mercurio talaria accepit; Mu-
sæ beatores, qui Boreæ dono singitum

voli-

Pausan. volitasse ; denique illo laudabiliores , d
in Attic. quo summus Poëta canit :

Virgil. Dædalus (ut fama est) fugiens Minoia n
lib. 6. gna ,

Aeneid.

Præpotibus pennis ausus se credere calo ;
Insuetum per iter gelidas enauit ad Ar
ctos :

Sabellic. Immò potius Magdalenæ similes , qnam
li. 2. ca. 6. tradunt , cùm in solitudine esset , statis die
& in eius horis , supra cælum , ab Angelis euectam .

Quod si corpore non licet imitari , fas est
tamen imitari affectu . Abaris Scytha ~~ægo~~
Cætus dictus est , quòd , emissa sagitta , quam
ab Apolline acceperat , cum ea vnà ferretur ,
vt scribit Herodotus & Iamblicus . Fabulam
hanc veram facit , quisquis , non telum , sed
affectum & desiderium in cælum jaculatur ,
& , cōsiderata hinc caligine , inde luce excla-

mat : Cor meum conturbatum est in me , &
formido mortis cecidit super me . Timor & tri
mor venerunt super me , & contexerunt ma
tenebra : Et dixi , Quis dabit mihi pennas , sicut
columba , & volabo , & requiescam ? Profecto ,
qui eiusmodi verba , velut ignitas sagit
tas ad DEVM sæpe effuderit : si non vnà cum
illis , saltem post illa tandem , & corpore &
animo sequetur . Solent corpora hominum

eo

ed trahi, quod desideria præcesserunt. Desideria autem hæc, quemadmodum cælesti luce inflammantur, ita gliscere incipiunt nausea tenebrarum; atque horrore caliginis efferuescentur.

C A P V T VI.

*Beneficia Dei, ab Aquis, ob qua meritisissimò eum Sancti laudauerunt;
& impatientes laudare
deberent.*

§. I.

*Artificum, & instrumentorum varietas
& usus.*

 Vemadmodum lyræ vel citharæ concentus efficitur longè dulcissimus, quādo manus apta, ad nervorum eliciendos sonos, accedit, & fides ad rectam intentæ sunt proportionem; quod si verò magister desit, aut fides laxatae, necesse est, illam perire concianitatem; quippe & ars requiritur, & temperatio, sine qua nervi vel nullum, vel absurdū sonum edunt: ita Deus ludit in orbe terrarū, *Prou. 31.* ita ipsi etiam terrarū incolæ homines. DE- 31. vs artifex est optimus, plectrum semper re-

I

cte